

Τόνος σφρίγγους και δύναμης

Από είκοσι σχεδόν τώρα χρόνια, από το τέλος του τελευταίου πολέμου κι' εδώ, η παγκόσμια νεολαία έχει τη δική της μέρα. Είναι ούσιαστικά δυο οι μέρες — μια για τους φοιτητές κι' άλλη μια για τους υπόλοιπους νέους. — Κι' οι δυο όμως, έτσι από σύμπτωση, γιορτάζονται μέσα στο Νιόβρη — εκείνη των φοιτητών στις 17 του Νιόβρη, για να τιμήσει τη γιομάτη αυταπάρανηση, εξόρμηση των Τσεχοσλοβάκων φοιτητών στις 17 του Νιόβρη 1939 ενάντια στους Γερμανούς φασίστες κατακτητές, εξόρμηση, που έγινε αργότερα φλάμπουρο στην πάλη των φοιτητών όλου του κόσμου για λευτεριά και ειρήνη και η δεύτερη στις 10 του Νιόβρη για να τιμήσει τη μέρα Ίδρυσης της ΠΟΔΝ, της οργάνωσης, που συσπειρώνει τους δημοκρατικούς νέους όλου του κόσμου γύρω από τα συνθήματα της πάλης για την κατάκτηση της Ζωής.

Έτσι, ούσιαστικά μιαλόκληρη δεκάδα του Νιόβρη εί-

ναι αφιερωμένη στα νιάτα του κόσμου και παντού, όπου υπάρχουν οργανωμένα κινήματα νεολαίας — και δεν υπάρχει σχεδόν χώρα χωρίς το νεολαιίστικο της κίνημα — γίνονται λαμ-

περικκ, ένα φαινόμενο, που γεννήθηκε κυρίως μέσα στην τελευταία πολυτάραχη 25ετία, την 25ετία, που γνώρισε μια τιτανική αίματηρή σύγκρουση, που απείλησε με τη μεσαιωνική Ιερά

Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗ

προϊ γιορτασμοί, όπου διατρανώνεται ακόμα μια φορά η κατηγορηματική απόφαση των νέων να μη επιτρέψουν στους εφιάλτες του παρελθόντος να ξαναμπουν στη ζωή τους.

Το φαινόμενο των μαζικών εθνικών και διεθνών νεολαιίστικων κινήματων με τα ξεκαθαρισμένα συνθήματα αγώνα είναι ένα φαινόμενο καθαρά μεταπο-

εξέταση την ανθρωπότητα, μια 25ετία, που γνώρισε το θεμελιώδες σπάσιμο πολλών αποικιακών αλυσίδων και έβρεσε, στην τροχιά της εθνικής και κοινωνικής προόδου εκατοντάδες καινούρια εκαταμμύρια ανθρώπους. Μοναδική λοιπόν η 25ετία αυτή σε γεγονότα και αλλαγές, κοσμογονικής σημασίας. Τα υπόγεγα ρεύματα της Ιστορίας, φού-

σκωσαν, βγήκαν στην επιφάνεια και έβρεσαν τα πάντα σε κίνηση. Κοινωνικά στρώματα, που προηγούμενα διαδραματίζαν το ρόλο «λιπάσματος» της Ιστορίας, για να χρησιμοποιήσουμε όρισμό άστων θεωρητικών, έπαιρναν τη θέση τους στην κοινωνική κονίστρα, γίνονταν πρωταγωνιστές στην εκστρατεία για μια καινούρια ανάπτυξη των τυχών των λαών τους. Και στις πρώτες - πρώτες φάλαγγες αυτής της αγωνιστικής πορείας προωθούνταν όλο και πιο αποφασιστικά η νεολαία της κάθε χώρας, οι νέοι εργάτες, οι νέοι αγρότες, οι νέοι πατριώτες. Είναι μέσα στη φύση του νέου, λόγω της μορφής των προβλημάτων που αντιμετωπίζει, να συλλαμβάνει στην αποκορύφωση τους τις αντιθέσεις της κοινωνίας και σε προέκταση το καινούριο, που γεννιέται στη σύγκρουση αυτών των αντιθέσεων. Σαν κατάρα βλέπει η καπιταλιστική κοινωνία — γιατί γι' αυτή μιλάμε — την είσοδο της

νέας γενιάς μέσα στην κοινωνική παραγωγή. Αντίκωνος ο καπιταλισμός να προσφέρει απασχόληση στο ήδη υπάρχον εργατικό δυναμικό πανικοβάλλεται κυριολεκτικά σαν προβάλλον μπροστά του οι φάλαγγες των νέων, που διεκδικούν τη θέση τους κάτω από τον ήλιο. Από εδώ και η έμμονή τους να διατηρούν έξογκωμένες στρατιωτικές δυνάμεις. Στις ΕΠΑ, την πιο ανεπτυγμένη καπιταλιστική χώρα, το μεγαλύτερο ποσοστό των ανέργων της προέρχεται από τις τάξεις των νέων — 16 - 18 ετών.

Παράλληλη είναι η εικόνα στις όλες τις καπιταλιστικές χώρες, με αποτέλεσμα η νεολαία, που προέρχεται από τα κατώτερα και τα μεσαία στρώματα, να τοποθετείται από το πρώτο κι' όλες βήμα της ζωής της στο περιθώριο σαν άχρηστη μονάδα.

Τα τραύματα απ' αυτή την κατάσταση είναι δυσκολόγιστα.

★ ——— ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ

Σελ. 60
1965

AΔ 1.56

ΤΟΝΟΣ ΣΦΡΙΓΟΥΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΗΣ

★ ——— ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

σαν προσθέσει δε ένας σ' αυτά και τη συστηματική δηλητηρίαση και τό μεθοδικό σακάτεμα, στο οποίο υποβάλλεται ο ψυχικός κόσμος του νέου τότε μπορεί να συλλάβει την έκταση της καταστροφής.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο, που απ' τη Δύση έρχονται άπεγνωσμένες κραυγές για την «κατάπτωση» της σύγχρονης νεολαίας, που «άπειλει ν' ανατινάξει από τα μέσα την κοινωνία». Τα «όργισμένα» νιάτα, όπως συνήθισαν να τ' άποκαλούν, έχουν καταλύσει κάθε ήθικό θεσμό,, έχουν περάσει στο χώρο του εξαιλλου και άρνούνται κάθε δεσμό με τον ύπόλοιπο, κοινωνικό κορμό.

Αυτή ή «εξέγερση», ή «άνταρσία» στην όποια συμμετέχουν και πρωτοστατούν οι νέοι εκπρόσωποι των πλούσιων ομάδων της κοινωνίας, και που οι ιδεολόγοι της Δύσης άποδίδουν στον άψυχο τεχνικό πολιτισμό, δεν είναι τίποτα άλλο παρὰ μια κραυγή άπόγνωσης για τὰ τραγικά άδιέξοδα, στα όποια όδηγησε τη ζωή, σ' όλες γενικά τις σφαίρες εκδήλωσης της, ή α-γιάπρευτη κρίση του καπιταλισμού. «Έπαναστατούν» οι νέοι γιατί άσφυκτιούν μέσα στον κόσμο της ζούγκλας, όπου ρίχτηκαν, κόσμο που τους άφαιρά άπό τὸ ξεκίνημα κάθε υγιή ικμάδα ζωής, για να τους περάσει ύστερα από την πρέσα του πιό άμμου κυνισμού, του πιό έξαλλου μίσους. Αυτό τὸ άντιανθρώπινο κλίμα μετατρέπεται σὲ τελευταία άνάλυση σ' ένα δεύτερο σχολειό για τούς νέους, σ' ένα σχολειό σατανικό, σ' ένα σχολειό όπου ή εξάμβλωση των ανθρωπίνων χαρακτηριστων είναι ή κεντρική γραμμή της θεωρίας και της πράξης του.

Θάταν φυσικά ιδεώδες άν ή «επανάσταση» αυτή των νέων περιέκλειε μέσα της πραγματικό επαναστατικό περιεχόμενο και δεν ήταν μια άρωστιάριχη άρνηση της ζωής, της όποιασδήποτε ζωής. Αυτό όμως δεν φαίνεται να είναι πλήρως καθαρωτό, τουλάχιστο στις άναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, όπου οι αντίθέσεις έχουν φτάσει στο άκρότατο σημείο και οι διαρείες άναθυμιάσεις της φθίνουσας κοινωνίας παίρνουν θύματα από παντού.

Υπάρχει όμως και ή επανάσταση των νέων χωρίς εισαγωγικά. Έπανάσταση με την πολύ πλατειά σημασία της λέξης, επανάσταση τέτοια, που εξυπνοεί πλήρεια καταδίωξη της ζωής, πάλη και με τὰ δόντια για τη ζωή, για τὸ θρίαμβο των αξιών της. Κι' αυτό είναι, που χαρακτηρίζει την εποχή μας. Τὸ ξύπνημα των νέων και τὸ άποφασιστικό τους μπάσιμο στην πολιτικο-κοινωνική δράση.

Ποτές άλλοτε ή ανθρωπινή Ιστορία δεν γνώρισε τέτοια ένθουσιώδη επέλαση της νιότης μέσα στους καυτούς χώρους, όπου σφρηηλατούνται τὰ πεπρωμένα των λαών, αυτό τούτο τὸ μέλλον. Ραχοκοκκαλιά των έθνι-

κοσπε λευθερωτικών κινήμάτων που συγκλόνισαν τη ζωή του πλανήτη μας μέσα στα τελευταία χρόνια ύπηρεσον οι νέοι, που με άπαράμιλλο ένθουσιασμό τάβαλαν με τις σιδερόφρακτες δυνάμεις του άποικισμού. Οι νέοι έπίσης προσφέρουν τὸν παλμό τους και τη φλόγα της καρδιάς τους στο γιγάντιο κίνημα της ειρήνης πουχει τάξει σκοπό του τὸ πανανθρώπινο αίτημα όλων των καιρών, τη διαγραφή του πολέμου από τη ζωή του πλανήτη μας.

Περιττό θάταν να μιλήσουμε για τὸς κομμουνιστικές ταξιαρχίες των νέων, στίς σοσιαλιστικές χώρες, που με τη δουλειά τους και με τις νόρμες ζωής, που επέβαλαν στους έαυτούς των, προπορεύονται μέσα στο χρόνο δρασκελώντας έτσι πρώτοι έκείνοι τὸ κατώφλι της κοινωνίας του μέλλοντος. Έκει λειτουργούν πραγματικά άλλοι νόμοι, που απέβαλαν από τὸν άνθρωπο, ιδιαίτερα από τὸ νέο, ότιδήποτε σάπιο και άρωστο και τούδωσαν φτερά για να πετάξει στις πιό ψηλές καρφές.

Καθαρός νους και γενναία καρδιά — να τὰ έφόδια της νέας γενιάς σ' όλες τις γωνιές του πλανήτη μας. Νους Ικανός να ξεχωρίσει τούς στόχους, να διαγράψει τὸ δρόμο που όδηγεί μέσα από τούς μύριους γκρεμούς στη νίκη του Άνθρώπου, γενναία καρδιά έτοιμη να προσφέρει τὸ πᾶν για τη μεγάλη αυτή άποστολή.

Έκφραση αυτής της συνειδητής πορείας της νέας γενιάς προς τὰ μπρος ύπηρεσε και ή έμφάνιση των παγκόσμιων όμοσπονδιών νεολαίας — της Παγκόσμιας Όμοσπονδίας Δημοκρατικής Νεολαίας και της Διεθνούς Ένωσης Φοιτητών.

Άξια θέση μέσα στη στρατιά αυτή κατέχει και ή κυπριακή νεολαία, που στη μεγάλη της πλειοψηφία έχει πλήρη συνειδηση του Ιστορικού ρόλου, που καλείται να διαδραματίσει, μέσα στη ζωή. Τὸ δηλητήριο της παρακμής της Δύσης δεν μπόρεσε να βρει πρόσφορο έδαφος μέσα στο νησί μας γιατί είχε και έχει αντιμετώπιση του την άσβυστη φλόγα του λαού μας για λευτεριά και προκοπή. Τὸ ίδιο και τὰ αναχρονιστικά συνθήματα της μισαλλοδοξίας δεν μπόρεσαν να οίξουν ρίζες και να βρούν όπισθούς μέσα στα πλατειά νεολαιίστικα στρώματα.

Η κυπριακή νεολαία είναι άποφασιστικά δημοκρατική, ή δέ καρδιά της κτυπά στο ρυθμό της καρδιάς όλάκρου του πλανήτη, πουταξε για στόχο του 20ου αιώνα να τὸν μετατρέψει σὲ αιώνα θριάμβου του ανθρωπίνου νου.

Η παγκόσμια δημοκρατική, προοδευτική νεολαία έχει πια τις έπετείους της. Κι' αυτές οι έπέτειοι, που όσο πάει παίρνουν όλο και πιό πανηγυρικό χαρακτήρα, δεν χωρεί άμφιβολία πως δίνουν ένα ιδιαίτερο τόνο σφρίγους και δύναμης στη ζωή της ανθρωπότητας.